

Bruxelles, den 9. april 2019
(OR. en)

8359/19

**Interinstitutionel sag:
2018/0216(COD)**

**AGRI 203
AGRIFIN 28
AGRILEG 77
AGRIORG 23
AGRISTR 29
CODEC 885
CADREFIN 199**

NOTE

fra:	formandskabet
til:	Rådet
Vedr.:	Forordning om strategiske planer under den fælles landbrugspolitik - Rådets debat om den nye grønne struktur

Med henblik på samlingen i Rådet for Landbrug og Fiskeri den 15. april 2019 følger i bilaget til delegationerne et baggrundsnotat fra formandskabet om ovennævnte emne og spørgsmål med henblik på at styre ministrenes debat.

Nonpaper om den grønne struktur med henblik på forberedelse af ministrenes debat

den 15. april i Rådet for Landbrug og Fiskeri

På samlingen i Rådet for Landbrug og Fiskeri den 15. april vil formandskabet gerne foreslå en orienterende debat om den grønne struktur i forbindelse med reformen af den fælles landbrugspolitik efter 2020 (forordningen om strategiske planer under den fælles landbrugspolitik). Med henblik på at styre den orienterende debat i Rådet for Landbrug og Fiskeri har formandskabet udarbejdet nedenstående spørgsmål, som skal godkendes af CSA og behandles yderligere af ministrene.

1. Konditionalitet:

Det vigtigste konditionalitetsprincip er at knytte modtagelsen af landbrugsstøtte til overholdelsen af minimumsstandarder vedrørende miljø og klima. Den nye øgede konditionalitet i Kommissionens forslag samler det nuværende krydsoverensstemmelsessystem og forgrønnelsen og omfatter flere nye elementer. Medlemsstaterne har givet udtryk for bekymring for, at den øgede konditionalitet (og andre elementer af den grønne struktur) kan modvirke den overordnede målsætning om at opnå en væsentlig forenkling. De gav udtryk for forskellige synspunkter om, hvilke af de grundlæggende standarder og krav, som Kommissionen har foreslået, der skal være omfattet af konditionaliteten. For nogle krav var der mulighed for i stedet at støtte dem gennem økoordninger eller lade dem indgå i anvendelsesområdet for de fremtidige rådgivningstjenester (dvs. databasen for bedriftsbæredygtighed).

Kommissionens forslag til den fælles landbrugspolitik efter 2020 fastsætter forpligtelsen til at "øge ambitionsniveauet" med hensyn til miljø og klima og samtidig prøve at opnå større forenkling og mindskelse af den administrative byrde ved at give medlemsstaterne større fleksibilitet til at planlægge deres interventioner og konditionalitet på en strategisk måde, som passer til deres nationale/regionale udfordringer og reelle behov. I modsætning til den nuværende periode, hvor der gælder en undtagelse fra krydsoverensstemmelseskontrol og -sanktioner for små landbrugere, som har valgt den særlige ordning for mindre landbrugere, fastsætter den øgede konditionalitet ikke en forudgående undtagelse på EU-plan.

SPØRGSMÅL 1: Under hensyntagen til det planlagte højere ambitionsniveau vedrørende miljø og klima i den fælles landbrugspolitik efter 2020 samt målsætningen om forenkling og den fleksibilitet, der skal gives medlemsstaterne, så de kan tilpasse den grønne struktur, hvilke af de grundlæggende standarder og krav som foreslået af Kommissionen støtter du så, og hvilke støtter du ikke? Er du endvidere enig i, at konditionalitet bør gælde for alle støttemodtagere, eller bør små landbrugere være undtaget fra reglerne om konditionalitetskontrol og -sanktioner som defineret i den horisontale forordning?

2. Økoordninger under søjle I:

Kommissionens forslag fastsætter nye betalingsordninger målrettet mod miljø og klima, der er et centralt element i den fremtidige fælles landbrugspolitik, de såkaldte "økoordninger". En målretning af direkte betalinger, navnlig hen imod offentlige goder, er afgørende for at berettige udgifterne. Medlemsstaterne skal udforme en eller flere økoordninger og gøre dem tilgængelige for landbrugerne uden at kræve et minimumsbudget, mens ordningerne er frivillige for landbrugerne. I henhold til Kommissionens forslag er det obligatorisk for medlemsstaterne at tilbyde begge typer interventioner (dvs. økoordninger under søjle I og forvaltningsforpligtelser under søjle II), mens det er frivilligt for landbrugerne at deltage, men med større fleksibilitet med hensyn til størrelsen af betalingen for økoordninger.

Mange delegationer gav udtryk for, at det bør være frivilligt for medlemsstaterne at inddrage økoordninger i deres strategiske planer under den fælles landbrugspolitik.

SPØRGSMÅL 2: Under hensyntagen til ovenstående er du så enig i, at økoordninger under søjle I bør være obligatoriske for medlemsstaterne, men frivillige for landbrugerne som foreslået af Kommissionen, eller mener du, at det er nødvendigt med større fleksibilitet for medlemsstaterne?

3. Støtte til miljø og klima gennem interventioner til landdistriktsudvikling:

Søjle II indebærer fortsat en bred vifte af interventioner til gavn for miljø og klima. De nuværende miljø- og klimavenlige landbrugsforpligtelser, økologiske landbrugsforpligtelser og miljøvenlige skovbrugsforpligtelser fortsætter – under de foreslåede "miljø-, klima- og andre forvaltningsforpligtelser". De kompenserer landbrugere og andre støttemodtagere, der påtager sig forpligtelser til gavn for miljø og klima i en periode på generelt fem til syv år.

Lige som med de foreslåede nye økoordninger bliver det obligatorisk for medlemsstaterne at udforme miljø- og klimavenlige landbrugsforpligtelser, mens landbrugerne kan vælge at påtage sig disse forpligtelser. Desuden blev der fremført en idé om en samlet performancebonus som led i en incitamentsmekanisme, der skal tilskynde til god performance på miljø- og klimaområdet, og en finansiell minimumstildeling på mindst 30 % af det samlede ELFUL-bidrag, der skal være forbeholdt klima- og miljøinterventioner. Med hensyn til sidstnævnte drøftedes, om støtte til naturbetingede eller andre områdespecifikke begrænsninger skal være indeholdt i disse 30 % eller ej.

Et større samlet bidrag til miljø- og klimamålsætningerne gennem begge søjler:

Medlemsstaterne drøftede andre vigtige idéer og almindelige bestemmelser, der kan være relevante for den grønne strukturs samlede effektivitet, som f.eks.:

- en udtrykkelig opfordring om at øge ambitionsniveauet med hensyn til miljø og klima (artikel 92)
- en bestemmelse om, at aktioner som led i de strategiske planer under den fælles landbrugspolitik forventes at bidrage med 40 % af den fælles landbrugspolitik's samlede finansieringsramme til klimamålsætninger.

SPØRGSMÅL 3: Er du enig i forslaget om, at mindst 30 % af ELFUL-midlerne forbeholdes klima- og miljøforanstaltninger? Er du enig i opfordringen om at øge ambitionsniveauet med hensyn til miljø og klima som fastsat i artikel 92? Er de almindelige bestemmelser tilstrækkelige til at tilskynde landbrugerne til at bidrage til at nå det planlagte ambitionsniveau, samtidig med at der sikres lige vilkår mellem medlemsstaterne for så vidt angår miljø- og klimamålsætningerne?